

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «КРИВОРІЗЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА

Сценарій літературно-музичного вечора
з нагоди Всесвітнього дня поезії
«Поезія – це завжди неповторність, якийсь безсмертний дотик до душі...»

Підготувала: завідувач сектора Ю. М. Науменко

Кривий Ріг
2015

Мета заходу:

- † познайомити студентів з творчістю Оксани Зорі – криворізької поетеси, художника, барда, майстра орігамі та іншими поетами Криворіжжя;
- † осмислити духовну цінність поезії через художнє авторське слово;
- † сприяти вихованню патріотичних почуттів, любові до рідного краю, розвивати творчі здібності студентської молоді.

Форма проведення: літературно-музичний вечір.

Обладнання: стіл, на якому розміщені вироби орігамі, мультимедійне обладнання, таблички з назвами факультетів, запрошених на захід, 3 аркуші з римами, виставка книг «Поетичне Криворіжжя».

Музичне оформлення: записи мелодій Джо Дассена.

Хід заходу:

(Лунають мелодії Джо Дассена, на екрані слайд назви заходу).

Ведучий:

Страшні слова, коли вони мовчать,
коли вони зненацька причаїлись,
коли не знаєш, з чого їх почать,
бо всі слова були уже чиїмись.

Хтось ними плакав, мучивсь, болів,
із них почав і ними ж і завершив.
Людей мільярди і мільярди слів,
а ти їх маєш вимовити вперше!

Все повторялось: і краса, й потворність.

Усе було: асфальти й спориші.

Поезія - це завжди неповторність,
якийсь безсмертний дотик до душі.

Добрий день, шановні студенти, колеги, гості! Сьогоднішній захід я вирішила розпочати прекрасним віршем Ліни Костенко, і наш вечір так і називається «Поезія – це завжди неповторність, якийсь безсмертний дотик до

душі». Зустрілись ми з нагоди прекрасного свята – Всесвітнього дня поезії, який відзначається з 2000 року 21 березня (у день весняного рівнодення).

Шановні студенти, а скажіть мені, чи потрібна в нашому житті поезія? Ми ж не говоримо римованими фразами. З таким питанням факультет інформаційних технологій звернувся до студентів і працівників університету. Давайте послухаємо їхні думки. (На екрані відеозапис інтерв'ю, яке підготували студенти разом з бібліотекарями).

Ведучий: З інтерв'ю, яке ми побачили, можна зробити висновок, що поезія дуже потрібна в нашому житті. І зараз нам, як узагальнення почутого, студентка групи ПЗАС-12-2 Марія Сєдих прочитає афоризми видатних людей про поезію:

- «Поезія – це не кращі слова в кращому порядку, це вища форма існування мови» (Й. Бродський);
- «Прославимо поетів, у яких один Бог – красиво сказане, безстрашне слово правди» (М. Горький);
- «Твір, який читають, має теперішнє; твір, який перечитують має майбутнє» (О. Дюма-син);
- «У душі кожної людини є клапан, що відкривається тільки поезією» (М. Некрасов);
- «Ну що б, здавалося, слова... Слова та голос – більш нічого. А серце б'ється, ожива, Як їх почує!» (Т. Шевченко);
- «Не поет, хто забуває Про страшні народні рани, Щоб собі на вільні руки Золоті надіть кайдани» (Л. Українка);
- «О слово! Будь мечем моїм! Ні, сонцем стань! Вгорі спинися, Осяй мій край і розлетися Дощами судними над ним! (О. Олесь);
- «Наша мова – то і є одежа нашого духу, або ще краще – яскравий вираз всього того, що нас вражає, що ми відчуваємо, про що думаємо-гадаємо, того, що ми звемо духом або душею» (П. Мирний);

- «Не поет, у кого думки не літають вільно в світі, А заплутались навіки в золотії тонкі сіті» (Л. Українка);

- «Поетами народжуються, ораторами становляться» (Цицерон).

Ведучий: Не можна уявити наше життя без поезії... Без привітань до свят, без пісень, без Шекспіра, Шевченка, Лесі Українки, Пушкіна... Це буде нудне життя без вибуху емоцій, без тієї містики, коли одні і ті самі слова, але написані в певному порядку, можуть зачепити аж до сліз чи залишити абсолютно байдужим. Сила слова володіє особливою енергетикою, що захоплює за собою і підкорює уяву.

Ведучий: (представляє поетесу, а у цей час на екрані транслюється відеопрезентація про поетесу). Сьогодні на нашу зустріч ми запросили прекрасну жінку, талановитого поета Оксану Зорю. Народилася вона на Черкащині, закінчила художньо-графічний факультет Криворізького педагогічного університету. Викладає в Криворізькій міській художній школі №1. Займається графікою, живописом, орігамі та авторською піснею (показує вироби орігамі). Учасниця численних концертів, лауреат багатьох фестивалів бардівської пісні, дипломант "Фестивалю муз – 99". Писати вірші почала зі студентських років. Друкується в місцевих і обласних літературних виданнях. Член Асоціації криворізьких літераторів.

Краще за мене про автора розкажуть її вірші. Запрошую нашу гостю.

(Оксана Зоря читає свої поезії)

Ведучий: Дякую нашій гості за прекрасні поезії. А зараз ми перевіримо, чи легко бути поетом і проведемо конкурс «Поет експромт» (ведучий бере 3 аркуші з римами, 3 ручки). Я запрошую до мене творчі групи, по 2 студенти від кожної групи присутніх трьох факультетів. З запропонованих рим ви повинні скласти вірші. Запропоновані пари рим:

↓ в зеніті!.....найкраща у світі!
↓ озерця, ...джерельця.
↓ високі .....глибокі.
↓ села,.....весела.
↓ калина,.....Україна!
↓ слава!.....державо.
↓ мила,.....відкрила.
↓ мати,.....кохати!
↓ Україно,.....єдина!

(Рими взято з вірша Надії Красоткіної «Моя Батьківщина - найкраща у світі»).

Ведучий: Поки наші студенти готуються, хочу звернути вашу увагу на книжкову виставку... (огляд літератури «Поетичне Криворіжжя»).

На виставці представлені не всі збірки поетів Криворіжжя, і я хочу запропонувати вашій увазі віртуальну бібліографічну пам'ятку, яку з нагоди Всесвітнього дня поезії підготував відділ довідково-інформаційної та бібліографічної роботи.

В цій пам'ятці сформований весь список творів криворізьких поетів, який є у фонді художньої літератури нашої наукової бібліотеки (показ на екрані бібліографічної пам'ятки).

Ведучий: В нашому університеті є студенти, які пишуть вірші. І вони виявили бажання поділитися з нами своєю творчістю. Запрошую Лілію Кузьміну (ТМ-12-ск), Володимира Плотнікова (ЕМ-14-1), Леоніда Шадріна (ПЗАС-14-1), Вікторію Шевченко (ПЗАС 14-1):

«Весна»

Прийшла весна-красна до нас

У кожен дім, у добрий час.

Така барвиста і яскрава

До нас прийшла вона, жадана.

Теплом зігріє всіх вона
І подарує всім добра,
І принесе у кожен дім
Велику радість, гучний сміх.

Від сну прокинуться річки,
Заграють весняні струмки.
І в небі ясному «ключі»
Знов заспівають нам пісні.

Як вперше зацвітуть сади
Рясними квітами весни.
І знов одягнуть гілочки
Вбрання зелене в травні.

Рясним дощем вона пройде,
Усю країну обійде.
І подарує мир вона
На всій землі, на всі віка!

Лілія Кузьміна

Часы простые с плоскими краями
Стояли, скромно отбивая четкий ритм,
Но в тишине, что воцарилась в храме
Им равных не было, и не было похожих им.

Вот так и в жизни – сравнивай с другими,
И ты несчастен, жалок, безнадежен, обречен,
Но стоит сбросить груз оков, людьми носимых,
Как труд твой будет не напрасен, а почтен.
Ты в убежденности несчастных откровенья не ищи ,
Не каждый в мире знает сам, что было,
Но вера – есть твой меч и щит,
Что защищает сердце, чтобы не остыло.

Верь в то, чого бажаєш сам, своїм путем иди,
Не обирай уваги на життя урагани,
Не сбийся з курсу, з твого шляху.
Будь, як години, при виході з храму.

Леонід Шадрин

«Дівчина-весна»

Дівчина-весна чудова, наче крапельки роси,
Пелюсткова, загадкова, незрівнянної краси.
Граціозна, величава, і волосся, мов би шовк,
Їй за спину кажуть - «пава», тільки гляне – шепіт змовк.
Про таких зазвичай мріють, бачать тільки уві сні,
І при зустрічах німіють, лише після голосні.
Про таких зазвичай кажуть – «он пішла собі в притон»,
Брудом дуже рясно мажуть, забуваючи про тон.
А вони зазвичай добрі, тільки часто вже сумні,
Не зважаючи на воплі, вони слухають пісні.
Їх ненавидять, клянуть, зневажають повсякчас,
А вони лише сміються, хоч у профіль, хоч в анфас.
Серед них одну я знаю, і скажу напевно Вам,
Не чекайте, хлопці, раю, янгол на зщемлі вже сам.
І хода, і кожне слово – все чудове, наче сон,
Загадкове, пелюсткове, гармонійне в унісон.

Володимир Плотніков

Минута... Мать сидит, а на столе письмо лежит.

«А я ведь так хотел с тобой хоть миг побыть,

Но не судьба... осталось мало жить...».

Минута... Мать сидит, а на столе письмо лежит.

И в том письме простые строки,

Лишь те ненавистные строки:

«Прости, родная мать! Я не вернусь домой».

Минута... А дом пустой, и на столе лежит письмо.

Нет больше матери и сына... как дорог жизни миг,

Их всех война убила.

Вікторія Шевченко

(Студенти читають поезії. Після того, як Вікторія Шевченко прочитає вірш про війну, ведучий оголошує хвилину мовчання. На екрані у цей час демонструється відеоряд про загиблих у зоні АТО криворізьких воїнів).

(Хвилина мовчання)

Ведучий: За нашу правду і свободу

Життя спокійно віддамо,

Як наші предки воювали

За наше щастя і добро.

Здобудем волю і свободу

Ми для онуків та дітей,

Здобудем славу і майбутнє

Для України та людей!..

Я вірю в світле майбутнє України, вірю, що всі ми докладемо зусиль, щоб наша країна була сильною процвітаючою державою!

Ведучий: Повертаємось до нашого заходу. Оксано, що Ви можете порадити молоді, яка пише або хоче писати вірші?

Ведучий: А зараз подивимось, як впоралися з завданням наші поети.

Творчі групи, які складали вірші за поданими римами, читають свої поезії.

Приклади поезій, які склали студенти ММФ, ФІТ, ЕФ:

Погляньте, там сонце в зеніті!
Наша Україна найкраща у світі!
Чарівні озерця,
Чудові джерельця.
Тут гори високі,
Річки тут глибокі.
Гарнесенькі села,
Атмосфера весела.
Червона калина,
Це все Україна!
В жилах наших бринить слава!
Ми горді, що це – рідна держава.
Вона нам, як ненька, мила,
Оченьятки на світ відкрила.
Це наша рідная мати,
Будемо завжди їїкохати!
Адже держава наша – Україна,
І в серці нашім вона єдина!

На вулиці вже сонце в зеніті!
Весна чудова і найкраща у світі!
Тепла набрались з сонця озерця,
Загомоніли стрімко джерельця.
Весна заділа почуття високі,
І пробудила в нас думки глибокі.
І оживилися навколо села,
І райдуга над ними засяяла весела.
І соком набирається калина,
Немов чудова наша Україна!
Слава Україні, героям – слава!

Прекрасними людьми пишається держава.

Вона є наша Батьківщина мила,
Дорогу у майбутнє нам відкрила.
Пишається дітьми своїми мати,
Ніколи не припине їх кохати!
І ненька наша – то є Україна,
Для кожного із нас вона єдина!

Сьогодні вже сонце в зеніті!
Країна моя найкраща у світі!
Красиві озерця,
Блискучі джерельця.
Дерева високі,
Річки в нас – глибокі.
Гарнесенькі села,
Бабуся весела.
Червона калина,
Це все – Україна!
Нашим батькам – слава!
Прекрасна наша держава!
Вона в нас така мила,
Щастя нам відкрила.
Вона нам, як рідна мати,
Не можна її не кохати!
Наша гарна Україна,
Для нас ти назавжди єдина!

Ведучий: Добре впорались із завданням творчі групи. Пані Оксано, Вам сподобалось? А наша гостя ще й майстер авторської (бардівської) пісні, яку часто називають «співаною поезією». Авторська пісня – це жанр вокальної

музики, створеної музикантом-аматором, тобто людиною, яка за професією не є композитором. Найчастіше це не лише автор віршів і музики, а й співак-виконавець і композитор.

Оксано, нам дуже хочеться послухати Ваші пісні! Просимо!

(Гостя заходу співає під гітару авторські пісні).

Ведучий: Шановні, я прошу задавати питання нашій гості

(студенти задають питання Оксані Зорі)

Ведучий: «Поет – це не професія, це – бачення, Це своєрідний, дивний стан душі...». Я висловлюю щире подяку нашій гості, що знайшла час і поділилася з нами своєю творчістю. Дякую механіко-машинобудівному та електротехнічному факультету за активну участь у заході, особливо дякую факультету інформаційних технологій за допомогу в організації і проведенні вечора. Дякую всім за увагу! Сподіваюсь, кожен, присутній у цій залі по-новому відкрив для себе прекрасний світ поезії. До нових зустрічей!

Використані джерела:

1. Режим доступу: http://lib.ktu.edu.ua/?page_id=4711
2. Режим доступу: <http://krasotkina.com>

